

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Священномученик
Симеон, Єпископ
Персидський і ті, що з
НИМ**

**Hieromartyr Simeon the
Bishop in Persia, and Those
with Him**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Коли кажеш мені зректися мого Бога і
покинути мою Віру то мені не личить
вклонятися тобі!»**

На 30-го квітня за Григоріанським календарем (це – 17-го квітня за Юліанським) ми святкуємо світлу пам'ять Священномученика Симеона, Єпископа Ктезіфона в Персії, що страждав підчас гоніння на Християн за володіння Персидського Імператора Сапора II (310-381). Цей імператор у листі до Римського імператора Св. Константина Великого назвав себе «царем царів, партнером зір, братом сонця й місяця». Сапор оскаржував Владика Симона за співробітництво з Римською імперією і підривну діяльність проти Персидського імператора.

Розпочалася ця справа в році 344-му, коли

**“When you ask me to renounce my God and
abandon my faith, it is not proper for me to
bow to you!”**

The Hieromartyr Simeon, Bishop of Ctesiphon in Persia, suffered during a persecution against Christians under the Persian emperor Sapor (Shapur) II (310-381), who, in a letter to Roman Emperor St. Constantine the Great, referred to himself as “king of kings, partner with the stars, brother of the sun and moon”. Sapor accused Bishop Simeon of collaborating with the Roman Empire and of subversive activities against the Persian emperor.

It began in the year 344 when the emperor, in his rivalry with and hatred towards the Roman Empire of his day, issued an edict which imposed a heavy tax upon Christians. When

імператор, у змагання проти Римської Імперії та в ненависті до неї, видав указ, яким наложив важкий податок на Християн. Коли дехто з них відмовлявся платити його, то їх обвинуватили в повстанню проти імператор Сапора і він розпочав гостре переслідування проти всіх Християн.

Св. Симеона привели в кайданах до нього, як начебто ворога Персидської держави, разом з двома Священномучениками Авделаєм та Ананієм. Коли Владика не вклонився перед імператором за звичаєм, то Сапор запитав його чому він не віддає йому належну пошану. А Святець відповів: «Я перед цим вклонявся тобі через твій сан, але зараз, коли кажеш мені зречтися мого Бога і покинути мою Віру то мені не личить вклонятися тобі!»

Імператор став закликати його поклонятися сонцю, як веліла персидська релігія Зороастра, і погрожував, що викоринить Християнство в його країні, якщо б він відмовився від цього. Та ані заклики ані погрози не могли сколихнути Владика і його повели до тюрми. По дорозі євнух Усфазан, дорадник імператора, побачив Єпископа Симеона. Хоч це було ризиковане, він таки піднявся і прилюдно вклонився йому з поваги до його сану. Та Святець відвернувся від нього, бо ж він був колишнім Християном, який повернувся до поклоніння сонцю зі страху перед імператором та з бажання затримати свій упривілейований статус у нього.

Така постава Владика спонукала Усфазана до глибокого покаяння за його відступництво. Він зняв з себе гарну одягу, яку носив, як пестунчик імператора і надів на себе бідну. Тоді сів при вході до двора, де перед тим мав високу посаду і викликував: «Ой горе мені, коли стану я перед Богом, від Якого я відлучений. Ось був тут Симеон і він повернувся до мене спиною!»

Імператор Сапор почув про ридання свого улюбленого колишнього вчителя і запитав його, що ж то таке йому сталося. Старенький євнух сказав імператорові, що він гірко кається в своєму відступництві і вже ніколи не поклониться сонцю, а тільки правдивому

some of them refused to pay it, they were accused of rebellion against him, and Emperor Sapor began a fierce persecution against all Christians.

St. Simeon was brought to trial in chains as an enemy of the Persian realm, together with the two Hieromartyrs Abdechalas and Ananias. When the Bishop would not bow to the emperor as was customary, Sapor asked why he would not show him the proper respect. The Saint answered, "Formerly, I bowed because of your rank, but now, when you ask me to renounce my God and abandon my Faith, it is not proper for me to bow to you."

The emperor urged him to worship the sun according to the Zoroastrian religion of Persia and threatened to eradicate Christianity in his land if he refused. But neither urgings nor threats could shake the Bishop, and they led him off to prison. Along the way the eunuch Usphazanes, a counsellor of the emperor, happened to see the Bishop Simeon. As a (risky) gesture of respect, he stood up and bowed to him in recognition of his station, but the Saint turned away from him because he was a former Christian who, out of fear of the emperor and the desire to retain his privileged position with him, had returned to sun-worshipping.

This action led Usphazanes to repent deeply of his apostasy. He took off the fine attire he had worn as a favorite of the Emperor and put on coarse garb. Sitting at the doors of the court where he had formerly held an esteemed position, he cried out: "Woe to me, when I stand before my God, from Whom I am cut off. Here was Simeon, and he has turned his back on me!"

Emperor Sapor learned about the grief of his beloved former tutor and asked him what had happened. The elderly eunuch told the emperor that he bitterly regretted his apostasy and would no more worship the sun, but only the one true God. The emperor was surprised and shaken by the old man's sudden decision, and urged him not to forsake the gods whom their fathers had revered. However Usphazanes was unyielding and so was condemned to death. He asked that the city heralds report that he died not for crimes against the emperor, but

Богові. Імператора здивувало й сколихнуло таке рішення цього старого чоловіка і він закликав його таки не покидати богів, яких шанували їхні предки. Але Усфазан стояв непохитно на своєму і таким чином заслужив в імператора на кару смерти. Він тільки попросив, щоб міські вістуні проголосили, що він помер не за злочини проти імператора, а через те, що він був Християном. Імператор погодився на таку останню прислугу колишньому своєму вчителю.

Св. Симеон також почув про смерть Усфазана і подякував Господові. Коли його вдруге привели до імператора Владика знову відмовився поклонятися язичницьким богам і визнавав свою віру в Христа. Розлючений імператор наказав зняти голови всім Християнам у тюрмі перед його очима.

Християни всі пішли на страту безстрашно і з благословенням святого Ієрарха. Вони схилили свої голови перед мечем і так підчинили себе Отцеві Небесному наслідуючи чин свого Господа більше чим три століть перед тим. Другові Симеона, Священику Авделаю також зняли голову. Коли дійшли до Священика Ананія, то цей став тремтіти. Тоді один з чиновників, Св. Фусик, який був тайним Християном, побоявся, що Ананій зречеться Христа і кликнув: «Не бійся меча, Пресвітере, і ти побачиш божественне Світло нашого Господа Ісуса Христа!»

І так він і себе видав цим виступом. Імператор наказав вирвати його язик і зняти шкіру з нього живцем. Його дочку, Аскітрею, також замучили разом з батьком. Св. Симеон останній пішов на страту. Він положив свою голову на деревину страти в квітні 344 року. Ці страти продовжувалися впродовж усього Світлого Тижня в тому році.

Св. Азат Євнух, чиновник близький до імператора також здобув вінець Мученика в той час. Дані показують, що всього разом 1,150 мучеників загинули тому, що вони відмовлялися замінити Віру Христову на віру Зороастра. Нехай за їхні Молитви та заступництво перед Господом допоможе Він і нам бути непохитними у служінню Йому.

for being a Christian. As a final favour to his former teacher, the emperor granted this request.

St. Simeon also learned about the death of Usphazanes, and gave thanks to the Lord. When they brought him before the emperor a second time, the Bishop again refused to worship the pagan gods and confessed his faith in Christ. The enraged emperor gave orders to behead all the Christians in the prison before his eyes.

The Christians went to their execution without fear, with the blessing of the holy Hierarch. They bent their heads beneath the sword and thus submitted themselves to the Father as their Lord had more than three centuries before them. St. Simeon's companion, the Priest Abdechallas, was also beheaded. When they came to the Priest Ananias, he suddenly trembled. Then one of the dignitaries, St. Phusicus, a secret Christian, became afraid that Ananias would renounce Christ, and he cried out: "Do not fear the sword, o Presbyter, and you will see the divine Light of our Lord Jesus Christ."

He thus betrayed himself by this outburst. The emperor gave orders to pluck out his tongue and to skin him alive. His daughter, Askitrea, was also martyred together with her father. St. Simeon was last to go before the executioner, and he placed his head on the chopping-block in April of 344. These executions continued all during Bright Week of that year.

St. Azates the Eunuch, a close official to the emperor, also received the crown of martyrdom at this time. The sources indicate that in all 1,150 martyrs perished because they refused to renounce the faith of Christ for Zoroastrianism. Through their Prayers and intercessions may the Lord also help us to remain steadfast in service to Him.